

Crítica Torroella de Montgrí

Imma Merino

Tres germans que toquen junts

Forma Antiqua

Festival de Torroella. Palau lo Mirador, dimarts 13 d'agost

Si les obres de Paganini, interpretades pel violinista Fabio Biondi i el guitarrista Giangiaco-mo Pinardi, van haver de dialogar amb la sardana fa una setmana al Palau Solterra, les danses italianes i espanyoles dels segles XVII i XVIII adaptades pels germans Zapico (Pablo, Daniel i Aarón) van tenir com a acompanyament el cant dels ocells en el concert de dimarts al jardí d'un altre palau antic de Torroella: Lo Mirador. També va ser bonica aquesta irrupció de la naturalesa, si bé la societat també ho va fer de manera menys poètica amb converses de carrer. El cas és que els tres germans que formen Forma Antiqua no van vo-

Daniel, Aarón i Pablo Zapico, Forma Antiqua en concert, dimarts a Torroella ■ MARTÍ ARTALEJO / FESTIVAL DE TORROELLA

ler que s'amplifiqués el so i així, doncs, van acceptar la fragilitat de la música que fan i més encara en contacte amb el món.

Una altra particularitat del concert és que els in-

tèrprets, com deuen fer en altres ocasions, hi van afegir explicacions molt didàctiques pel que fa a la història i característiques dels seus instruments. Així, Daniel va parlar de la

tiórba; Pablo, de la guitarra barroca, i Aarón, del clave. Aquest també va referir-se al fet que han aportat un nou llenguatge per a una configuració d'instruments única. Això perquè,

quan van voler fer música de cambra junts, van trobar-se amb un problema: cap tocava un instrument melòdic, sinó polifònic, i, per tant, ideal per al repertori a solo o per fer el baix

continu i acompanyar harmònicament la melodia. D'aquí, van decidir transcriure les peces, adaptant-les, sentint-se orgullosos de crear un llenguatge personal que, a part dels nombrosos concerts, de moment ha quedat enregistrat en dos volums del *Concerto Zapico*, amb seleccions de danses barroques, i un d'*Òpera Zapico*, amb la transcripció d'àries i parts instrumentals operístiques. Tenen motius per sentir-se'n orgullosos, a banda del fet que, pel que fa al concert de Torroella amb un repertori extret del segon volum, alguns peces puguin semblar una mica insípides al costat d'altres d'airesos, vibrants i deliciosos, com ara les *Espanòletas*, de Gaspar Sanz, i les *Folias Gallegas* i les *Cumbees*, de Santiago de Murcia. ■